

ROMAN ★★★★★

JOSEP MARIA DE SAGARRA

PAULINA BUXAREU

Vertaling en nawoord: Frans Oosterholt

Menken Kasander & Wigman; 198 pagina's; € 22,50

Het eindelijk vertaalde debuut van Josep Maria de Sagarra. Jammer dat het zo plotseling eindigt.

Volgens dichter Willem Wilmink kon Mozart niet altijd het geduld opbrengen om een fatsoenlijk einde aan zijn composities te breien. Vandaar dat sommige van zijn pianoconcerten zo abrupt eindigen. Het slotakkoord van *Paulina Buxareu* (1919), de debuutroman van de Catalaanse grootmeester Sagarra, roept dezelfde verdenking op.

In een bedaard maar dwingend tempo loodst Sagarra ons de bourgeoisie van Barcelona binnen. Kinderen ravotten, bij adolescenten schieten de hormonen alle kanten op, het huwelijk brengt de onderbuik weer in het gareel.

In deze wereld zijn vrijgezellen vervaarlijk tikkende hormonenbommetjes. Zelfs als ze al een beetje op leeftijd zijn, zoals Gaspar Melrosada en Paulina Buxareu. Hij is een tekenleraar die lijkt te berusten in een sullig, sluimerend bestaan van man alleen in een pension. Zij lijkt een belegen maagd die zich graag manifesteert als proactief expert

in liefdesaangelegenheden.

Paulina haalt het in haar hoofd Gaspar te willen koppelen aan een snobistische weduwe. Een grotesk, vernederend incident is genoeg om dit project in de kiem te smoren. Maar Gaspars testosteronproductie is goed op gang gekomen en hij blijft de kille weduwe begeren. Ten slotte legt hij zich bij de situatie neer en zoekt hij een andere uitlaatklep voor zijn seksuele nood. Hij vraagt Paulina ten huwelijk en dan gaan ook bij haar de remmen los.

De superieure ironie waarmee Sagarra zijn personages bejegt, de venijnige tikjes die hij uitdeelt, de sensuele stijl: ze wijzen fijntjes vooruit naar *Knoflook en pekelen* en *Privéleven*, de twee genadeloze meesterwerken die hij zo'n tien jaar later zou schrijven en die onlangs voortreffelijk in het Nederlands werden vertaald door Frans Oosterholt. Maar tegen het einde van zijn eersteling tapt Sagarra ineens uit een ander vaatje. Hij laat het middelbare echtpaar weliswaar niet lang, maar wel gelukkig leven. En patsboem!, uit is het verhaal.

Maarten Steenmeijer